ការពិត

ការតាមដានសុខភាពរបស់អ្នក

Khmer | ខ្មែរ

ការតាមដានសុខភាពរបស់អ្នក

វេជ្ជបណ្ឌិតព្យាបាលមេរោគ HIV របស់អ្នក នឹងធ្វើតេស្តជាប្រចាំដើម្បីពិនិត្យសុខភាពរបស់អ្នក ដើម្បីប្រាកដថាការព្យាបាលរបស់អ្នកកំពុងដំណើរការល្អ។ ពួកគេក៏នឹងសួរអ្នកអំពីផលប៉ះពាល់នានា និងសុខភាពរបស់អ្នកផងដែរ។

ការធ្វើតេស្តទូទៅគឺ៖

ការធ្វើតេស្តចំនួនវីរុស

ការធ្វើតេស្តចំនួនវីរុសវាស់បរិមាណមេរោគ HIV មានក្នុងឈាមរបស់អ្នក។ វាជារង្វាស់ដ៏សំខាន់មួយនៃសុខភាពរបស់អ្នក។ វាក៏បង្ហាញថាតើការព្យាបាលរបស់អ្នកកំពុងដំណើរការល្អប៉ុណ្ណាផងដែរ។ ចំនួនវីរុសរបស់អ្នកនឹងធ្លាក់ចុះនៅពេលអ្នកចាប់ផ្តើមការព្យាបាលរបស់អ្នក។

អ្នកជំងឺភាគច្រើនដែលលេបថ្នាំព្យាបាលរបស់ពួកគេតាមវេជ្ជបញ្ជា នឹងឈានដល់ចំនួនវីរុសដែលមិនអាចរកឃើញ។ ការមានចំនួនវីរុសដែលមិនអាចរកឃើញមានន័យថា មានការបំផ្លាញតិចតួច ឬគ្មាននឹងកើតឡើងដល់ប្រព័ន្ធភាពស៊ាំរបស់អ្នកទេ។ វាក៏មានន័យផងដែរថាអ្នកមិនអាចចម្លងមេរោគ HIV ទៅដៃគូរួមភេទរបស់អ្នកបានទេ។ ប៉ុន្តែវាមិនមែនមានន័យថាអ្នកបានជាសះស្បើយនោះទេ។ ប្រសិនបើអ្នកឈប់ទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក បរិមាណវីរុសក្នុងឈាមនឹងចាប់ផ្តើមកើនឡើង។

លទ្ធផលតេស្តចំនួនវីរុសណាមួយនៅក្រោម 200/ml ត្រូវបានចាត់ទុកថាមិនអាចរកឃើញ ហើយពេលខ្លះវាត្រូវបានគេហៅថាការបង្ក្រាបមេរោគ។ ប្រសិនបើអ្នកមានផ្ទុកមេរោគដែលបានបង្ក្រាប អ្នកមិនអាចចម្លងមេរោគ HIV ទៅដៃគូរួមភេទរបស់អ្នកបានទេ។ សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម សូមមើលប័ណ្ណការពិតស្តីពីការបង្ការមេរោគ HIV។

ប្រសិនបើអ្នកកំពុងប្រើឱសថរបស់អ្នកតាមវេជ្ជបញ្ជា ហើយវីរុសរបស់អ្នកមិនបានបង្ក្រាបទេ (ត្រូវបានគេស្គាល់ផងដែរថាចំនួនវីរុសដែលអាចរកឃើញ) អ្នកអាចត្រូវការការព្យាបាលផ្សេងទៀត ឬអាចមានមូលហេតុផ្សេងទៀត។ វេជ្ជបណ្ឌិតរបស់អ្នកនឹងពិភាក្សារឿងនេះជាមួយអ្នក។

ការរាប់ចំនួន CD4

កោសិកា CD4 គឺជាផ្នែកសំខាន់មួយនៃប្រព័ន្ធភាពស៊ាំរបស់អ្នក។ មេរោគ HIV បំផ្លាញកោសិកា CD4 ប្រសិនបើមិនបានព្យាបាល។ ការរាប់ចំនួន CD4 វាស់បរិមាណភាពស៊ាំ CD4 ក្នុងមួយមីលីលីត្រ ឈាមរបស់អ្នក។

- ចំនួន 'ធម្មតា' សម្រាប់មនុស្សពេញវ័យគឺមាន CD4 ពី 500 ទៅ 1 350។ មានការបំផ្លាញតិចតួច ឬគ្មានចំពោះប្រព័ន្ធភាពស៊ាំរបស់អ្នក។
- កោសិកា CD4 ចន្លោះពី 500 ទៅ 250 បង្ហាញថាមានការបំផ្លាញខ្លះ ចំពោះប្រព័ន្ធភាពស៊ាំរបស់អ្នក។ វាមិនទំនងទេដែលអ្នកនឹងមានហានិភ័យ ក្នុងការឆ្លងមេរោគឱកាសនិយមសំខាន់ៗមួយចំនួន។
- កោសិកា CD4 តិចជាង250 បង្ហាញពីការបំផ្លាញប្រព័ន្ធភាពស៊ាំធ្ងន់ធ្ងរ។ អ្នកមានហានិភ័យកើតជំងឺធ្ងន់ធ្ងរ។

កម្រិតធម្មតា
>500 CD4
ការបំផ្លាញតិចតួច ឬគ្មានចំពោះប្រព័ន្ធភាពស៊ាំ

ការបំផ្លាញខ្លះ
500-250 CD4
មិនទំនងជាមានហានិភ័យនៃជំងឺធ្ងន់ធ្ងរទេ

ការបំផ្លាញធ្ងន់ធ្ងរ
<250 CD4
មានហានិភ័យនៃជំងឺធ្ងន់ធ្ងរ

ប្រសិនបើចំនួនកោសិកា CD4 ទាប ចំនួននេះគួរតែកើនឡើងនៅពេលអ្នកចាប់ផ្តើមទទួលការព្យាបាល។ នៅពេលចាប់ផ្តើមការព្យាបាល ការរាប់ចំនួនកោសិកា CD4 របស់អ្នកគួរតែត្រឡប់ទៅកម្រិតធម្មតាវិញ។

ភាពធន់នឹងការធ្វើតេស្ត

ប្រភេទមេរោគ HIV មួយចំនួនមិនឆ្លើយតបទៅនឹងឱសថមួយចំនួន។ មេរោគទាំងនេះត្រូវបានគេហៅថា ប្រភេទមេរោគដែលធន់ ឬស៊ាំនឹងថ្នាំ។ ការធ្វើតេស្តឈាមត្រូវបានធ្វើមុនពេលអ្នកចាប់ផ្តើមទទួលការព្យាបាល ដើម្បីរកមើលថាតើអ្នកមានប្រភេទមេរោគដែលធន់នឹងថ្នាំឬអត់។ ការធ្វើបែបនេះជួយវេជ្ជបណ្ឌិតរបស់អ្នកជ្រើសរើសឱសថដែលល្អបំផុតសម្រាប់អ្នក។ វេជ្ជបណ្ឌិតរបស់អ្នកក៏អាចពិនិត្យមើលភាពធន់នឹងថ្នាំផងដែរ ប្រសិនបើការព្យាបាលរបស់អ្នកមិនបានប្រសើរ។

ការធ្វើតេស្តរកមើលផលប៉ះពាល់នានា

ទោះបីជាឱសថព្យាបាលរោគ HIV ទំនើបភាគច្រើនមានផលប៉ះពាល់តិចតួចក៏ដោយ ពេលខ្លះវាអាចមានផលប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរ។ វាជារឿងសំខាន់ដែលវេជ្ជបណ្ឌិតរបស់អ្នកពិនិត្យរកផលប៉ះពាល់ទាំងនេះ និងថែទាំសុខភាពរបស់អ្នក។ វាក៏សំខាន់ផងដែរដែលអ្នកប្រាប់វេជ្ជបណ្ឌិតរបស់អ្នកអំពីផលប៉ះពាល់ណាមួយ។

វេជ្ជបណ្ឌិតរបស់អ្នកអាចធ្វើតេស្តដូចខាងក្រោម៖

- កម្រិតកូឡេស្តេរ៉ុល (សារធាតុខ្លាញ់ក្នុងឈាម) និងទ្រីគ្លីសេរីដ (ខ្លាញ់សាយភាយក្នុងឈាម) ដើម្បីការពារជំងឺបេះដូង
- កម្រិតជាតិស្ករ (ជាតិស្ករក្នុងឈាម) ដើម្បីធ្វើតេស្តរកជំងឺទឹកនោមផ្អែម
- ការធ្វើតេស្តមុខងារថ្លើម ដើម្បីវាស់ថាតើថ្លើមរបស់អ្នកដំណើរការបានល្អប៉ុណ្ណាដែរ
- ការធ្វើតេស្តមុខងារតម្រងនោម ដើម្បីវាស់ថាតើតម្រងនោមរបស់អ្នក ដំណើរការបានល្អប៉ុណ្ណាដែរ
- ការរាប់ចំនួនកោសិកាឈាមពេញលេញ ដើម្បីធ្វើតេស្តរកមើលកោសិកាឈាមក្រហម និងបញ្ហាផ្សេងទៀតជាមួយនឹងឈាមរបស់អ្នក

ការពិនិត្យរកមើលជំងឺមហារីកមាត់ស្បូន

ស្ត្រី និងមនុស្សដែលមានមាត់ស្បូនកំពុងរស់នៅមានផ្ទុកមេរោគ HIV មានហានិភ័យខ្ពស់នៃជំងឺមហារីកមាត់ស្បូន។ ប្រសិនបើអ្នកកំពុងរស់នៅមានផ្ទុកមេរោគ HIV អ្នកគួរតែធ្វើតេស្តពិនិត្យមាត់ស្បូន រៀងរាល់បីឆ្នាំម្តងជាជាងរៀងរាល់ប្រាំឆ្នាំម្តង។ ការធ្វើតេស្តនេះគឺដើម្បីរកមើលវីរុសដុះឫសលើអង្គជាតិមនុស្ស (HPV) ដែលអាចនាំឱ្យកើតជំងឺមហារីក។

អ្នកអាចទទួលបានការពិនិត្យមាត់ស្បូននៅ GP (វេជ្ជបណ្ឌិត) សេវាកម្មសុខភាពផ្លូវភេទ ឬសេវាកម្មសុខភាពស្ត្រី ឬសហគមន៍។ អ្នកអាចជ្រើសរើសធ្វើតេស្តដោយខ្លួនឯង ដែលហៅថាការប្រមូលសំណាកដោយខ្លួនឯង ឬឱ្យអ្នកផ្តល់សេវាកម្មថែទាំសុខភាព ធ្វើតេស្តសម្រាប់អ្នក។ អ្នកមិនចាំបាច់ប្រាប់វេជ្ជបណ្ឌិត ឬគិលានុបដ្ឋាកអំពីមេរោគ HIV របស់អ្នកទេ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ប្រសិនបើពួកគេមិនដឹងថាហេតុអ្វីបានជាអ្នកត្រូវធ្វើតេស្តរៀងរាល់បីឆ្នាំម្តង អ្នកប្រហែលជាត្រូវបង់ប្រាក់បន្ថែម ហើយអ្នកនឹងទទួលបានសំបុត្ររម្លឹករៀងរាល់ប្រាំឆ្នាំម្តង។

ជំងឺមហារីកដែលទាក់ទងនឹង HPV ផ្សេងទៀត

មេរោគ HPV ក៏អាចបណ្តាលឱ្យកើតជំងឺមហារីករន្ធគូថ បំពង់ក និងលិង្គផងដែរ។ មនុស្សកំពុងរស់នៅមានផ្ទុកមេរោគ HIV មានហានិភ័យខ្ពស់ក្នុងការកើតជំងឺមហារីកទាំងនេះ។ ការព្យាបាលជំងឺមហារីកទាំងនេះមានប្រសិទ្ធភាពណាស់ ប្រសិនបើជំងឺមហារីក ត្រូវបានរកឃើញដំបូង។ សូមនិយាយទៅកាន់វេជ្ជបណ្ឌិតរបស់អ្នកអំពីការពិនិត្យរកមើលជំងឺមហារីកទាក់ទងនឹង HPV។

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម

living positive victoria

ViiV Healthcare